

תת"ע 7595/01/21 - יוסף עטון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7595-01-21 מדינת ישראל נ' עטון
תיק חיצוני: 61210228278

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	יוסף עטון
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 18.4.21.
המבקש קיבל דו"ח המייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון רכב תקף ביום 10.1.21.

טענות הצדדים

ב"כ המבקש טען כי הגיש בקשה לדחיית הדיון על פי מספר הדו"ח כיון שלא היה ברשותו מספר התיק בבית המשפט.
מקור הבלבול הוא החלטת הדחיה שקיבל בתיק 2839-02-21 ובטעות סופר שנפלה בתיק.

המאשימה התנגדה לבקשה כיון שלטענתה במדובר בשני דוחות שונים אשר כל אחד מהם קשור לתיק אחר ולנאשם אחר.

דין והכרעה

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) נקבע :

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

מדובר בשני דוחות שמספרם שונה לגמרי. בתיק שבפני מספר הדו"ח הוא 61210228278 ואילו בתיק בו נתנה הדחיה מספר הדו"ח הוא 61211102902. לפיכך לא ברור מה מקור הטעות שעה שבנקל יכול היה ב"כ הנאשם לברר את מספר התיק בבית המשפט.

בהתאם להלכה, שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** מיום 2.10.2003, ע"פ 4448/09 **קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל** מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 **אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל** מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 **מקסים סדובי נ' מדינת ישראל** מיום 19.12.2017).

בנסיבות אלה איני סבורה כי קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

המבקש לא כפר במיוחס לו ולא טען טענת הגנה כלשהי.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין שייגרם למבקש.

במידה ויוכיח המבקש כי במועד ביצוע העבירה היה ברשותו רישיון רכב תקף תישקל הבקשה בשנית.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"א, 26 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.